

[Knud Lind]

Derfor synes jeg, at i stedet for at angribe dem, der rejser debatten, burde man egentlig internt i regeringen sige: Nu forlanger vi nogle tal for, hvad dette koster den danske skatteborger, og vi forlanger nogle helt konkrete – ikke de løse tal, der køres med nu. Denne debat har medført noget positivt, hvis vi kan få justitsministeren til i stedet for at lave tegninger på papiret at tilkendegive over for Folketinget, at justitsministeren ønsker at fremkomme med nogle helt konkrete tal.

Arne Melchior (CD):

CD vil gerne kvittere over for justitsministeren for konklusionen på hans redegørelse, hvori han taler om, at han vil sætte sig sammen med repræsentanter for regeringspartierne og forligspartierne bag udlændingeloven med henblik på drøftelse af de ting, som han har omtalt. Det medvirker vi gerne til, og vi anerkender initiativet. Vi vil gerne drøfte barnebrude, flygtninge, der tager hjem på ferie, og meget kriminelle flygtninge. Kriminelle har vi nu nok af selv. Enhver statistik viser, at der er færre kriminelle blandt indvandrerne, end der er i vor egen befolkning, så originalt det nu ellers måtte være. Det vil vi gerne tale om. Vi tror ikke, der er store problemer i det, for det er numerisk ganske få, det drejer sig om, men vi vil gerne være med til at tale om det i en positiv og fornuftig ånd.

Jeg har også et par kritiske bemærkninger til justitsministerens redegørelse. Jeg tror ikke, at henvisningen til Sverige er særlig heldig, for Sverige har modtaget enormt mange flere – både regnet på den ene og den anden måde – flygtninge og udlændinge, end vi har.

Der var især én ting, der forstyrrede mig i justitsministerens tale, og jeg mener, jeg lyttede opmærksomt: Der tales mange steder om flygtninge og om asylansøgere, og det er helt relevant. En hel masse steder er der tale om personer. Vi omtaler disse mennesker som »personer«, og de er også personer, så det kan ikke være vældig forkert. I én sætning står der to gange ordet »mennesker«, og det er eneste gang, ordet »mennesker«, forekommer, og det er dér, hvor vi nævner, hvor gode vi egentlig er. Det er noget med, om vi altid hjælper de rigtige mennesker. Men de samme mennesker er altså ellers omtalt som »personer«. Det er klart, at der ikke har været nogen nedgørende eller dår-

lig hensigt med det, men jeg vil bare pege på det. Jeg savner sådan, at man omtaler disse personer som mennesker. Hvis man sætter ordet »mennesker« ind hver gang, der står »personer«, får det straks en anden drejning.

Vi skal selvfølgelig overholde vores internationale forpligtelser. Det omtaler justitsministeren også. Men der er altså ikke ét ord i en otte sider lang tale om flygtninge- og udlændingeproblemet, hvor der tales om næstekærlighed, hvor der tales om, at vi ikke bare gør det, fordi vi er forbandet nødt til det, men også fordi vi har lyst til det, og fordi vi føler det som en oplagt forpligtelse at give noget af vor velstand.

Jeg ved, at det ikke er de tre regeringspartiers mening, og det er heller ikke justitsministerens mening ikke at nævne det. Skulle der ikke i justitsministerens replik blive plads til også at omtale det motiv at føre en humanistisk, åben politik over for udlændinge og over for flygtninge? Jeg er sikker på, jeg kender justitsministern så godt, at jeg ved, at han deler den betragtning, men det skulle gerne siges af regeringens talsmand ved denne lejlighed.

Flere af ordførerne har været inde på de fordele, der er ved at modtage udlændinge, men der står ikke noget om det i justitsministerens tale. Jeg har nævnt Stephan Hurwitz som et enkelt eksempel.

Hr. Knud Lind skal have sine skolepenge tilbage, i hvert fald hvad historieundervisningen angår, for han sagde, at hvis Danmark havde været lige så åbent tidligere, havde vi ikke haft nogen dansk nationalstat i dag. Sikke noget sludder! Hvis ikke vi havde modtaget flygtninge og andre påvirkninger udefra, havde der ikke været anden dansk kultur end folkehøjskolen. At vi så har været dygtige til at hente det hjem udefra og til at lade udlændinge bringe det hertil, at vi har haft evne til at oversætte det til dansk mentalitet og til dansk brug, slibe de skarpe kanter af og evolutionere det i vor kultur og i vort samfund, er netop vort talent. Men vi kunne ikke have undværet det.

Når nu Hurwitz er nævnt, kunne jeg da tilføje: Hvad med Brandes, Nathansen, Hertz, Goldschmidt, Bohr, Skoller, Victor Borge, Henriques, Fischer, Foighel, Schlüter, Freiesleben og Le Fèvre? Og hvad med Suzanne Brøgger? Jeg citerer fra B.T. i går af hendes nye bog:

»Jeg tror, at det danske folk som helhed har en chance for at blive mere kunstnerisk og kultiveret, takket være de fremmede.«